

Á. Kveldi dags var það einhverju sinni um vetur, ^{á Patreksfirði} að mikinn
sijó dreif niður í loyni, svo, að oklaðijör varð sta vel það; þegar
drifummi létthi upp gerði glada lunglsljós. Um kveldið gelað
Jón Þerpsveinsson listafélagsforseti, sem þá átti heima á Patreks
firði, niður eftir ^{skólinum} þinni þar í byggðartögnun. Þreyfir hann þá nokkru
vísur kveldar skamt frá sér, nam hann eina vísuna en gleygdi
henni bráðlega. Hann söppast eftir hvort hann sjái nokkud í
Kringum sig og sér þá manni standa í línum skamt frá sér.
Gengur síðan til félaga sína sem voru í síjókarti niður við sjóinn
og soptir við þá: Komid það með mér, við skulum vita hvaða madur
það er sem ég sé þarna uppi í línum. Þeir tóku dauft undir það
er fóru samnt af stað, þeir samau og sjó mannum og gengu undir hönnu,
en hann hófodi stöðugt undan. Þegar þeir heypu hljófs hann
og þegar þeir höfðu á sér, gerði hann það eining. Loks stó þeir
hann að gljúfri sínu og þar hvarf hann þeim sýnum. Þeir
fóru svo að leita að sporum hans í síjórnum en fundu engin.
Um völd hafði verið grafid í jörd eftir leir eða sandi. Faus þá
lífskista þar sem grafid var og voru í henni öfúru manna bein.
Sögn: Þar verið grafinu útlöndingur sem dáið hófi úr Kólere.